HOCKEY PE GHIAȚA

Telefon Club Român -- I. L. T. C. Pilsen 0:0

In fața unei asistențe de numai câteva sute de persoane s'a inaugurat eri la Otetelișanu sezonul internațional printr'un match, care prin bogăția de faze interesante și situațiile cât se poate de atrăgătoare a adus desigur mulți adepți noui acestui frumos sport.

Echipa cehoslovacă a corespuns pe deplin așteptărilor, practicând jocul specific vecinilor noștri dela Nord, adică o apărare formidabilă cu eșiri surprinzătoare. Când se prezenta ocazia s'a arătat egală echipei Telefon Clubului, care abia Duminica trecută s'a arătat ca cea mai bună formație de club din țară în momentul de față.

PILZEN: Sramek, Starka, Binder, Haval, Wolf, Cechura, Cipra, Kosan, Miller.

TELEFON CLUB ROMAN: Rațiu, Rimeke, Tucker, Polizu, Anastasiu, Brătianu, Brackl, Sell, Botez,

REPRIZA I-a

In primele minute, ambele echipe evită să atace pentru a-și încerca adversarii. Câteva eșiri urmate de shooturi anemice ale înaintării telefoniste sunt stopate de excelenta apărare a oaspeților. Ghiața este în stare extrem de proastă: suprafața nefiind netedă, nu permite shooturi eficace. Se schimbă linia la Telefoniști, iar oaspeții continuă cu aceiași formație. Rațiu are ocazia să intervină de câteva ori arătând multă siguranță, însă și portarul advers Stramek, apără cu măestrie câteva shooturi extrem de periculoase ale lui Botez și Sell, cu toate că posedă un stil defectuos.

Tucher, Reinek ca și Müller Hosain opresc regulat înaintașii adverși. Reintră linia Sell, Botez, Brackl, care joacă până la sfârșitul reprizei.

REPRIZA II-a

Alura jocului se intețește din ce în ce. Atacurile se succed vertiginoase din ambele părți. Câteva shooturi ale înaintașilor alb-albaștri sunt oprite de excelentul portar al oaspeților. Câte o învălmășeală în fața fiecărei porți se termină prin intervenția decisivă a portarilor. Cehoslovacii marchează un goal care însă nu este acordat de arbitrul Danielopol, deoarece era vădit ofside, O ocazie unică de a marca goalul victorios, este ratată de Sell. Botez avansează pe aripă, atrage apărarea spre el și pasează lui Sell la centru. Acesta singur în fața porții shootează în picioarele portarului.

O învălmășeală în fața porții lui Rațiu este clarificată de apărare. Un jucător al oaspeților este exclus din joc pentru un minut pentru foul. Aceiași soartă o are Reinek, care este trimis și el alături de camarazii din tușe. Cu toate acestea nici una din înaintări nu a putut să folosească avantajul de a juca contra unei formații numai cu cinci oameni.

Câteva atacuri ale liniei Polizu, Paulică, Brătianu nu aduc nici un rezultat și puțin timp după acea d. Danielopol flueră sfârșitul reprizei.

REPRIZA III-a

Ambele echipe accelerează cadența jocului, fiecare fiind decisă să smulgă victoria. Situații periculoase în fața porților sunt salvate în extremis de ambele apărări. Astfel Sell trecând de aproape toată apărarea, este oprit de Sramek printr'un plonjon curajos, iar un shoot de toată frumusețea al lui Botez este blocat de acelaș Sramek, care s'a dovedit un portar de clasă. O combinație frumoasă a înaintării cehoslovace dă de lucru lui Rațiu, care blochează cu multă siguranță două shooturi razante ale lui Cipra. In fine, în minutul 8 al ultimei reprize telefoniștii au iar o ocazie sigură de a marca. Polizu și Brătianu, trec prin două pase consecutive de apărarea adversă și se află singuri în fața porții lui Sramek, care plonjează. Din nefericire shootul lui Brătianu nu pleacă și astfel portarul cehoslovac poate să blocheze pukul. Intră linia Sell, Botez, Brackl pentru 2 minute și fluerul de sfârșit pune capăt unui match de toată frumusețea.

JUCATORII

Se cuvine să vorbim întâi de echipa oaspeților. De remarcat precizia cu care-și ține locul pe teren ca și jocul de apărare extrem de studiat. In orice caz această echipă, ne-a dovedit încă odată clasa ridicată a hockey-ului cehoslovac și felicităm pe organizatori că ne-au oferit chiar de la deschidere un regal sportiv, ca matchul de aseară. A remarca vreun jucător din echipa vecinilor dela Nord ar fi să-i nedreptățim pe ceilalți, căci a fost o echipă omogenă în care fiecare a dat tot ce a putut. Totuși s'au relevat portarul **Sramek**, care a blocat cu mult calm și siguranță o mulțime de shooturi, backul **Hosan** și înaintașii **Vavel** și **Cipra**, posesorul unui shoot foarte puternic. Despre echipa noastră deasemenea numai bine. **Rațiu** a jucat fără greșeală făcând o partidă mare și dovedind că nu are rival în forma actuală. A apărat cu mare siguranță shooturile cele mai dificile. Apărarea **Tucher—Reinek** a corespuns cu totul așteptărilor. Jucând la om, dur însă în limitele permisului, au fost întotdeauna la locul lor, așa că meritul de a fi împiedicat marcarea vreunui goal din partea cehoslovacilor revine lor în primul rând. Ambele înaintări au fost de forțe egale.

Sell, ale cărui calități într'adevăr fenomenale le cunoaștem, ar fi obținut poate mai mult, dacă pasa mai bine, cu toate că Brackl în stânga lui nu a jucat ca deobicei. **Botez**, jucând cu mult suflet și posedând un shoot frumos, a făcut cea mai bună impresie. In linia doua **Polizu** se obișnuește cu noul său post dovedind multă pătrundere. Popularul **«Paulică»** a dovedit încă odată că este cu mult cel mai bun în apărare. Dar cu necontestatele lui calități ar putea obține rezultate și mai bune dacă ar pasa mai mult.

Arbitrul Danielopol nu a arbitrat atât de bine ca deobicei, neobservând numeroase ofside-uri mai cu seamă ale oaspeților, Aceasta se datorește mai cu seamă faptului că ambele echipe aveau maillot-uri albastre așa că jucătorii se distingeau cu greu.

A.

O selecționată a orașului Viena la București

Tennis Clubul îi va servi replica

Zilele de 30 Decembrie (Vineri) și 1 Ianuarie (Duminecă), vor corespunde unui eveniment sportiv de prima mărime. La aceste date vor evolua pe patinoarul artificial Oteteleșeanu, jucătorii de hockey pe ghiață a unei echipe selecționate a orașului Viena. Capitala Austriei va fi reprezentată prin cei mai buni jucători ai puternicelor formații austriace (Wiener Eislaufverein și Hockey Club Wahring.

Organizarea celor două matchuri cari vor forma atracția zilelor de 30 Decembrie și 1 Ianuarie se datorește Tennis clubului român care înțelege să servească cât mai bine posibil, propaganda sportivă, atât de necesară difuzării acestui folositor sport.

Echipa care va fi Vineri și Duminecă oaspele Tennis clubului este formată numai din elemente tinere și de mare valoare. Cele două grupări cari au furnizat pe jucătorii ce se deplasează la București, au un admirabil trecut și se bucură de mare popularitate în rândul sportivilor austriaci.

Astfel, formația Wiener Eislaufverein a fost ani dearândul campioană a Austriei și este bine cunoscută la noi, din matchurile pe cari le-a disputat anul trecut.

Hockey club Wahring, deși este un club tânăr, s'a clasat al treilea în campionatul Austriei pe exercițiul 1931—1932, iar anul acesta figurează în fruntea clasamentului, fără ca poarta apărată de Benesch să fi fost vreodată perforată.

Ultimul său match corespunde cu o frumoasă și semnificativă victorie asupra Modling Hockey clubului, una dintre cele mai bune echipe de specialitate, scorul final fiind de 5—0. De notat că Modling Hockey Club posedă un patinoar artificial propriu, astfel că își poate permite multe lucruri.

Vom menționa deasemenea că Wahring Hockey club se compune din jucători tineri, între 17 și 20 ani, singur portarul fiind cel care numără 23 ani.

FORMAȚIA VIENEZA

Dăm aci formația echipei vieneze, insistând asupra calităților fiecăruia dintre jucători.

BENESCH (W. H. C.), unul dintre cei mai buni portari ai Austriei. Figurează printre primii selecționabili pentru echipa națională. In sezonul actual nu a lăsat să i se marcheze niciun punct. Este în acelaș timp și un excelent motociclist, specialitate în care a câștigat mai multe curse.

TRAPPEL (W. H. C.), fundaș de valoare și talentat jucător. A jucat anul trecut în selecționata Austriei.

PATJELT (W. H. C.), jucător dur și foarte rezistent. A dat dovadă de mult calm în orice situație, este un apărător de frunte și practică lupta corp la corp (body-check).

EMHART (W. H. C.), înaintaș de clasă ridicată. A reprezentat Austria în campionatele mondiale de la Krynica (1932).

FINSENSTEIN (W. D. V.) cel mai tânăr om al formației vieneze. Are numai 17 ani și este una din speranțele Austriei. A jucat în selecționata țărei sale, la matchurile internaționale dela Berlin. Dribleazǎ și patinează admirabil, shoot-and fulgerător și din orice poziție.

STANEK (W. H. C.), cel mai rapid atacant al vienezilor. Este probabil să fie selecționat în echipa Austriei.

NEUMAYER (W. H. C.), înaintaș de valoare. A jucat în selecționata Austriei și face parte din echipa campioană de hockey pe iarbă.

GRAF (W. H. C.), atacant rapid și precis, este atlet complet. Excelent înotător, este campion de sărituri.

TSCHAMLER (W. E. V.), joacă acest an în selecționata Austriei; shootează puternic și patinează foarte rapid.

KLINGER (W. H. C.), jucător foarte spectaculos și eficace. Are o rară putere de pătrundere; shootează puternic, prin surprindere și din orice poziție.

Pe scurt, echipa vieneză are o valoare de necontestat, astfel că Tennis clubul român va avea o sarcină dintre cele mai grele.

FORMAȚIA ROMANEASCA

Puternicei echipe austriace, Tennis clubul român va opune cea mai bună formație a sa. In poartă va juca internaționalul Demetru Danielopol care pare a se găsi într'o formă bună.

Apărarea va fi încredințată perechei Buia-Șerban Grant, a cărui eficacitate este bine cunoscută.

In prima linie a înaintărei vor opera: Rabinovici, Constantin Cantacuzino și Cantemir, iar cea de a doua va fi formată din: Petrovici, Pierre Grant și Țicu.

Majoritatea componenților formației românești sunt internaționali încercați cari nu se vor lăsa întrecuți cu una cu două.

e. d.

CICLISM

Dela Federația română

In ultima ședință a comisiei sportive a F. R. C.-ului s'au luat deciziunile de mai jos:

S'a întocmit instrucțiunile referitoare la alcătuirea programului sportiv pe anul 1933.

Pentru anul 1933 se fixează următoarele taxe la licențele de: Profesionist lei 250, independent lei 150, amatori lei 40, începător lei 20, veteran lei 20 și manager lei 300.

Se fixează data de 26 Martie 1933 pentru disputarea Campionatului Național de crose ciclo pedestru la București.

Prin derogare dela art. 30 al. 1 din regulamentul de legitimări, se aprobă în mod excepțional, că dreptul de demisionare a alergătorilor cicliști din grupările din care fac astăzi parte, să fie prelungit până la 31 Ianuarie 1933. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în sus zisul regulament rămân neschimbate.

Se pune în vedere alergătorilor trecuți pe ziua de 12 Octombrie 1932 în clasa Independenți și anume: Andreescu Ion, Beer Carol, Cociș Gheorghe, Cimpoeru C-tin, Gruia Niculae, Mitu C-tin și Simionescu C-tin, că vor fi suspendați în cazul când nu vor înapoia până la 11 Ianuarie 1933 secretariatului F. R. C. licențele de amator ce li s'a eliberat de Comisiunea noastră în anul 1932.

Se ridică suspendarea alergătorului Niculae Constantin.

Alergătorii Ionescu Pascal, Dobrin Niculae și Tănase Ignat sunt convocați pentru Miercuri 11 Ianuarie 1933 când va ține ședință Comitetul Casei de ajutor și subvențiuni a alergătorilor licențiați de Federația Română de ciclism la sediul F. R. C., ora 8 jum. seara.

ATLETISM

Cursele de garduri

Iată o specialitate, care nu a reușit îndeajuns să captiveze pe atleții noștri și din care cauză cădem în extaz când auzim că s'a alergat printr'un colț de țară sub 17" la 110 metri sau sub 60" la 400 metri.

De fapt cursele de garduri fac parte din acele probe, cari trebuesc mult timp «lucrate», cerând pe lângă o suplețe articulară o viteză și o rezistență suficientă, calități care nu cuceresc decât printr'o muncă îndelungată.

Ori tocmai această perseverență n'o au alergătorii noștri. Apoi ceam remarcat că lipsește complectamente specialiștilor dela noi, este tocmai acea gamă de mișcări educative ce se recomandă ca o gimnastică pregătitoare, înainte de-a aborda cursele de garduri.

Cu ocazia Jocurilor Atletice Balcanice am putut observa, spre marea noastră deziluzie, cum unii dintre atleții noștri cari au fost prin Polonia, Danemarca, Amsterdam și au asistat la numeroase concursuri atletice internaționale, prilejuri fericite de-a pune la punct cunoștințele în materie de technică, stil, antrenament, ignorau cele mai elementare mișcări introductive pentru specialiștii la garduri.

Astfel stând lucrurile, este explicabil de ce recordul nostru la 400 metri garduri a rămas de patru ani la mediocrul timp de 59 s. 4/5, căci acesta este de fapt adevăratul record.

In acest an am putut observa, spre marea noastră satisfacție, că atât la 110 metri garduri cât și la 400 metri garduri au apărut o serie de tineri înzestrați cu reale calități și cari au toate șansele ca să ridice nivelul acestor probe.

La 110 m. garduri, Csegezi și în acest an a rămas stăpân pe situație, cu o performanță mult mai bună ca anul trecut. In urma lui găsim doi tineri, în cari avem mare încredere. Ei sunt: C. Herald, care va trebui să-și corijeze poziția corpului deasupra gardului și C. Sterian în care cred că atletismul românesc posedă pe viitorul alergător capabil să scoboare sub 16 secunde.

In urma acestora găsim pe Brutus Coste cu cea mai bună performanță a lui și pe sibianul Schopp, care nu s'a ocupat în acest an serios de 110 m. garduri.

Proba de 400 metri garduri a scos la iveală pe Krauze cu o performanță, care a surprins, atletul din Valea Jiului. Fără nici o pregătire în acest sens a reușit 59 sec. 4/5, ceeace de fapt înseamnă egalarea recordului național.

In urma lui găsim tot un nespecialist, pe Popovici. Harnicul atlet al Viforului a reușit totuși să compenseze ca și Krauze, lipsa unei technice printr'o splendidă cursă, posedând factorii viteză și rezistență într'o mare măsură.

Primului îi va fi mai greu să devină un specialist, fiind foarte rigid, cel de al doilea credem să mai activeze în această specialitate.

Incredere avem în Bartha și Kummer dela S. U. E. F. doi alergători, cari deși nu figurează pe tabel, ne-au lăsat la antrenament o frumoasă impresie.

Puhala, fără îndoială, ar fi fost credem unul dintre adevărații specialiști, dacă ocupațiile i-ar permite.

Vytalios s'a resimțit de pe urma inactivității, iar Fasekas, făcându-și stagiul militar, a fost împiedicat de a se antrena în acest an.

Lazăr, handicapat de fizic, ne îndoim dacă va mai putea mult progresa, deși am observat la el o vie dorință de a se dedica acestei probe.

Dintre ceilalți: Ion V., Roșculeț, Tâlvescu au fost în acest an staționari.

Situația critică în aceste două probe, credem că se datorește pe lângă motivele invocate mai sus și faptului că nu toate centrele sunt înzestrate cu materiale. Nu de puține ori s'a întâmplat ca o ligă să nu poată disputa curse de 110 m. garduri și 400 m. garduri din lipsă de garduri!

Și în orașele care sunt, ele sunt construite foarte prost. De pildă gardurile din București sunt extrem de grele, din care cauză pricinuesc un grav inconvenient pentru alergători.

110 METRI GARDURI

C. Csegezi (Olympia Br.)	16 s. 5/10
C. Herold (Astra Br.)	16 s. 8/10
B. Coste (C. At. Tim.)	17 s.
O. Scopp (H. T. V.)	17 s. 1/10
C. Sterian (Viforul Dacia)	17 s. 4/10
Ion Virgil (St. Român)	18 s.
H. Schlandt (Olympia Br.)	18 s. 8/10
V. Roșculeț (S. U. E. F.)	18 s. 4/10
Maesciuc (Iahn Cern.)	18 s. 5/10
Hamat P. (T. C. R.)	19 s.

400 METRI GARDURI

Francisc Krauze (Minierul Vulcan)	59 s. 4/5
Th. Popovici (Vif. Dacia)	60 s.
G. Puhala (Chinezul)	60 s.
E. Vytalios (Universitatea)	60 s. 3/10
Ion V. (Stadiul Român)	60 s. 4/10
Lazăr Ion (Stadiul Romen)	61 s.
V. Roșculeț S. U. E. F.)	62 s.
G. Tâlvescu (Viforul Dacia)	62 s. 3
Kardos I. (C. A. O.)	63 s.

AVIAȚIE

Dela 155 metri la 13.404 metri înălțime

Evoluția recordurilor mondiale

In precedentele numere ale ziarului nostru ne-am ocupat destul pe larg de evoluția recordului mondial de viteză în aer, insistând asupra fazelor principale cari au adus posibilitatea realizării unei iuțeli de 657 km. 076 pe oră, performanță formidabilă și de 12 ori superioară celor 54 km. 810 reușiți în 1909, când recodul mondial a fost, pentru prima oară, controlat oficial.

In materie de înălțime, evoluția performanțelor mondiale nu este mai puțin interesantă. Și în acest domeniu s'au reușit salturi formidabile, prevestitoare ale unor explorări în stratosferă. Dacă progresele vor continua în proporția de până acum, nu este exclus că vreunul din marii eroi ai aerului să întreacă în curând, înălțimea pe care savantul Piccard a atins-o cu balonul.

Recordul de altitudine se datorește unui compromis între suprafața portabilă a avionului, greutate și puterea desfășurată de motor, la mari înălțimi. Ca atare, un avion ușor, dotat cu aripi spațioase și cu un motor capabil să-și conserve «caii putere» la înălțimi atinse succesiv, după o curbă foarte regulată, este aparatul ideal realizării recordurilor de înălțime. Anglia și-a înscris numele pe tabloul performanțelor mondiale, grație unui motor supraalimentat, deoarece compresorul — mai era nevoe să spunem? — restabilește la înălțime, presiunea atmosferică a solului. Astfel, un motor cu compresor care arată o putere echivalentă cu 800 H. P., la 4000 metri, dispune la sol de o putere de utilizare de 1.100 H. P., cu 650 H. P. putere normală, la o turație de 2400 tururi pe minut.

Recordul mondial de altitudine, record actualmente în ființă a fost stabilit cu un motor recent montat pe un biplan cu două locuri, perfect de serie, dar descărcat de toate greutățile inutile.

Recordurile au consecințe dintre cele mai fericite: avioanele moderne de vânătoare, cu mitralierele, încărcăturile lor și combustibil pentru 3 ore, pot sbura ușor cu 350 km. pe oră, la înălțimea de 4000 metri și sunt capabile, în acelaș timp să urce până la 11.000 metri, înălțime atinsă în 1922 și 1923 cu aparatele speciale de record.

FRANȚA, STATELE UNITE, GERMANIA ȘI ANGLIA

Sunt cele patru mari puteri aeriene cari au contribuit la stabilirea unor performanțe cari pun aviația mondială într'o lumină foarte bună. Franța a dat ca de obicei tonul, dar spre deosebire de contribuția adusă în domeniul vitezei, la înălțime, ea a trebuit să ducă lupta dârză cu Statele Unite cari au intrat în arenă, curând după înregistrarea primului record. Germania a intrat târziu în horă, abia acum trei ani, iar Anglia a pus capacul apropiindu-și recordul la 16 Septembrie 1932, când Unwins a sburat lt 13.404 metri.

PRIMELE CINCI RECORDURI

Au fost apanagiul Franței. La 29 August 1909 Latham, unul dintre sburătorii cari au făcut încercări în toate direcțiile a atins 155 metri, performanță ce a fost oficial controlată și constitue primul record mondial de înălțime. In cursul aceluiaș an, recordul lumei a mai cunoscut două ameliorări. La 18 Octombrie De Lambert a sburat la 300 metri, iar la 1 Decembrie, Latham a reintrat în posesia titlului, atingând 453 metri. Tot lui Latham îi revine meritul de a fi primul om care a atins 1000 metri înălțime. El a reușit această ispravă la 7 Ianuarie 1910, pentruca 5 zile mai târziu, Paulhan să sboare la 1209 metri.

RECORDUL TRECE OCEANUL

Data de 14 Iunie 1910, coincide cu trecerea recordului mondial în America. In acea zi, Brookins atinge 1335 metri, fiind primul american care își înscrie numele pe tabloul recordurilor. La 7 Iulie reintră în posesia titlului, aducând recordului o îmbunătățire de 49 metri. Dar Brookins nu se dă bătut și 3 zile mai târziu atinge 1900 metri, iar la 11 August, un alt american, Drexel trece peste 2000 metri, ajungând la 2012 metri. Constructorul francez Leon Morane sboară, la 3 Septembrie, la o înălțime de 2582 metri, iar peste 5 zile compatriotul său Chavez, primul om care a sburat peste Alpi, câștigă încă 5 metri. La 1 Octombrie 1910, Wynmallen (Franța) sboară la 2780 metri, iar la 8 ale aceleași luni, americanul Drexel aduce o îmbunătățire de 100 metri. Data de 1 Decembrie corespunde ameliorării recordului, datorită performanței americanului Johnston care a sburat la 2960 metri, iar cea de 8 Decembrie coincide cu readucerea recordului în Europa, francezul Legagneuse atingând 3100 metri.

12 RECORDURI INTR'UN AN

Din momentul intrării în acțiune a americanilor, eveniment ce s'a petrecut la 14 Iunie 1910, recordul a fost modificat în cursul acelui an, de nu mai puțin decât de 12 ori și de notat că până la 14 Iunie, în anul 1910, s'au mai reușit două ameliorări. Deci în total, 12 recorduri. Din acest punct de vedere, anul 1910 este cu mult cel mai bogat în evenimente aviatice.

ANUL 1911

Recordul lui Legagneuse a trăit exact 7 luni și, la 8 Iulie 1911 titlul trece în posesia francezului Loridan care reuși să atingă 3177 metri. O lună mai târziu Felix își deposedează compatriotul de titlul mondial, apropiindu-și-l, datorită unui sbor la 3190 metri. La 4 Septembrie, acelaș an, intră în arenă francezul Roland Garros, unul dintre eroii primelor luni ale războiului mondial. El isbutește să aducă recordului o îmbunătățire de peste 700 metri, sburând la 3910 metri.

PESTE 5000 METRI

In anul următor, Garros reia seria încercărilor și la 6 Sepetmbrie, el atinge 4900 metri, înălțime ce părea considerabilă pe acele vremuri. Lui Legagneuse îi revine cinstea de a depăși 5000 metri și aceasta la numai 11 zile după ce Garros se apropiase de această înălțime. La 17 Septembrie Legagneuse atinge 5.450 metri, dar la 11 Decembrie Garros recucerește titlul de recordman mondial, sburând la 5610 metri.

INCA DOUA RECORDURI INAINTE DE RAZBOI

In 1913, recordul mondial de altitudine a cunoscut două modificări. La 11 Martie francezul Perreyon sboară la 5880 metri, iar cu trei zile înainte de sfârșitul anului, la 28 Decembrie, Legagneuse redevine recordman mondial, atingând 6120 metri. Aceasta a fost ultima încercare înainte de războiul mondial.

UN SALT DE 4000 METRI

Războiul mondial a avut, în afară de rolul său destructiv, o influență binefăcătoare asupra aparatelor de sbor, întrucât luptele aeriene au obligat pe constructori să lucreze în vederea obținerii unui cât mai mare randament. Datorită acestui lucru, prima încercare de după război a corespuns unei ameliorări de aproape 4000 metri, la 27 Februarie 1920, americanul Schrocher atingând 10.093 metri înălțime. După un an și jumătate, la 18 Septembrie 1921, un alt american Mc Ready, aduce o ameliorare de aproape 500 metri, sburând la 10.518 metri. Acest record rămâne în picioare timp de doi ani, pentruca la 5 Septembrie 1923 să revină în Europa datorită performanței francezului Sadi Lecointe, care, la data de mai sus a atins 10.741 metri. Tot în cursul aceluiaș an, la 30 Octombrie, Sadi Lecointe face o nouă încercare, care se soldează cu un sbor la 11.145 metri.

CAZUL CALIZO

Până în 1927, recordul mondial de înălțime nu a mai fost atacat de nimeni, astfel că Sadi Lecointe a păstrat titlul timp de 4 ani. Totuși, prin 1926, un francez, Calizo, își pusese candidatura la titlul de recordman mondial și făcu câteva încercări cu rezultate strălucite. De câte ori francezul pornea întru ameliorarea recordului, de atâtea ori el reușea să aducă o îmbunătățire remarcabilă. Depășise cu ușurință 13.000 metri și continua să lupte cu aerul. Guvernul francez îl făcu cavaler al legiunei de onoare și toate speranțele Franței se îndreptau către el. Un singur om nu se prea încredea în calitățile de virtuos ale lui Calizo. Acesta era mecanicul principal al aerodromului pe care activa recordmanul mondial. Intr'o bună zi, pe când Calizo își propusese să amelioreze, din nou, propriul său record, mecanicul cu pricina, instală pe furiș, și la loc discret, un barograf suplimentar.

Calizo își luă sborul și, la aterizare, barograful de bord înregistra un nou record mondial. Nu acelaș lucru arăta însă, barograful suplimentar. Pe cadran se vedeau numai vreo 4000 metri și când se controla aparatul care făcuse din Calizo, recordman mondial, se constată că el era trucat. Rezultatul? Calizo fu dat judecății și scos din rândul oamenilor cinstiți.

ULTIMELE CINCI RECORDURI

La 25 Iulie 1927 americanul Champion atacă recordul lui Sadi Lecointe și deveni deținător al titlului de recordman mondial, datorită unui sbor la 11.710 metri.

Doi an mai târziu, la 8 Mai 1929, un alt american, Soucek atinse 11.930 metri dar, peste 18 zile, germanul Neuenhofen sburând la 12.739 metri intră în posesia titlului mondial. Recordul germanului a rezistat un an și câteva zile, iar data de 4 Iunie 1930 îl repune pe Soucek în posesia lui, americanul reușind să se ridice la 13.157 metri. Recordul a stat în Statele Unite, mai bine de doi ani și a retrecut în Europa abia la 16 Septembrie a. c., englezul Unwins fiind cel care se află astăzi în posesia titlului datorită unui sbor la 13.404 metri. Acesta este ultimul record mondial de altitudine.

Pe tot timpul sezonului de iarnă — pentru a putea avea absolut toate știrile din țară și străinătate — «GAZETA SPORTURILOR» va apare atât Luni cât și Vineri la ora 4 d. a.

PING-PONG

Știri

Mâine seară la orele 8 are loc la sediul federației române de ping pong din strada Sălciilor No. 13 (Y. M. C. A.) adunarea generală a federației, la care sunt rugați a lua parte toți delegații cluburilor împreună cu jucătorii seniori (de la 17 ani în sus).

NUMARUL VIITOR al ziarului nostru va apare Vineri 30 Decembrie, la orele obicinuite.